

РЕШЕНИЕ

№ 3808

гр. Варна, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивалена Димитрова

при участието на секретаря Снежана Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивалена Димитрова Гражданско дело № 20223110105769 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Глава XIII от ГПК.

Образувано е по предявен от С. Г. С., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж. к. ...., бл. ...., вх. ..., ет. ...., ап. ...., срещу „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. .... № ..., иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1060,98 лева, представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на заден капак, задна броня, капак за теглич и стоп в задна броня на собствения на ищеца лек автомобил марка „А.“, модел „...“, рег. № **** **, причинени в резултат на реализирано на 05.08.2021 г. ПТП по вина на водача на лек автомобил марка „А.“, модел „...“, рег. № * **** **, застрахован по договор „Гражданска отговорност“ при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба - 09.05.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

В исковата молба ищецът С. С. твърди, че на 05.08.2021 г. около 14.00 ч. в гр. Варна, управлявайки собствения си лек автомобил марка „А. ...“ с рег. № В **** ** по бул. „Република“, на кръстовището с бул. „Сливница“ спрял на червен сигнал на светофарната уредба. Докато чакал светването на зеления сигнал, изведнъж усетил удар отзад от лек автомобил марка „А. ...“ с рег. № * **** **, управляван от Д. Д.. За настъпилото

пътнотранспортно произшествие участниците в същото съставили двустранен констативен протокол за ПТП, като за виновен за настъпилото произшествие бил посочен водача на лек автомобил „А. ...“ с рег. № * **** **. Твърди се, че към датата на произшествието за лек автомобил марка „А. ...“ с рег. № * **** ** е била налична валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, оформена в застрахователна полица със срок на действие 24.01.2021 г. – 23.01.2022 г. За настъпилото пътнотранспортно произшествие се сочи ответното дружество да е уведомено на 05.08.2021 г., като на автомобила е извършен оглед от застрахователя на виновния водач, изготвил снимков материал и опис, и са установени следните щети от инцидента: заден капак, задна броня, капак за теглич в задна броня и стоп в задна броня. Ищецът твърди, че като застрахователно обезщетение е получил сумата в размер на 365,54 лева; горната сума била много малка и не могла да покрие щетите, поради което извършил проучване в няколко сервиза и установил, че сумата, необходима за възстановяване на автомобила, е в размер на 1422,60 лева. Предвид това ищецът счита, че за него е налице правен интерес от предявяване на настоящата претенция. Първоначално същата е предявена за сумата от 20,00 лева, представляваща частичен иск от сумата в размер на 1057,06, представляваща разликата между сумата, необходима за покриване на щетите, и сумата, изплатена от застрахователя като застрахователно обезщетение за нанесените имуществени вреди, ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Настоява за уважаване на иска, претендира присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответната страна „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД депозира отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на иска. Не оспорва, че лек автомобил марка „А.“, модел „...“, рег. № * **** **, е бил застрахован със задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към 05.08.2021 г. Не оспорва, че е извършен превод на сумата в размер 365,54 лева на 11.08.2021 г., която представлява застрахователно обезщетение за претърпените имуществени вреди по лек автомобил „А.“, модел „...“, рег. № В **** **, в полза на ищеца С. С.. Счита, че изплатеното обезщетение е достатъчно за покриване на ремонтно-възстановителните дейности по процесния лек автомобил. Алтернативно, счита, че при установяване необходимостта от доплащане, следва да се има предвид годината на производство на автомобила, периода на експлоатация, коефициента на овехтяване и степента на увреждане. Заявява, че към датата на инцидента процесният автомобил е бил в употреба над 13 години, като същият не подлежи на гаранционно обслужване и не е необходимо ремонтните дейности да бъдат осъществени от официален сервиз на съответната марка. Твърди, че възстановяване на автомобила в състоянието отпреди ПТП може да се извърши и чрез влагане на резервни части от алтернативни доставчици. Оспорва провеждането на проучване и получаването на оферти от различни сервизи. С оглед горното, настоява за отхвърляне на иска, евентуално обезщетението да бъде намалено до размера на действителните вреди. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът С. Г. С. не се явява лично, представлява се от адв. Й. А.

- ВАК. Поддържа исковата претенция.

В съдебно заседание ответникът „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД не се представлява. С молба вх. № 79010/16.11.2022 г. процесуалният му представител оспорва исковата молба, поддържа депозирания отговор на същата. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

В проведеното съдебно заседание на 16.11.2022 г. е допуснато изменение на иска по реда на чл. 214 от ГПК чрез увеличаване на неговия размер, а именно: от първоначално предявения частичен такъв за 20 лева от общ размер от 1057,06 лева до 1060,98 лева.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от **фактическа страна** следното:

Видно от свидетелство за регистрация № 009211730, част I, лек автомобил „А. ...“ с рег. № В **** ** е собственост на С. Г. С., ЕГН *****.

От Двустранен констативен протокол за ПТП от 05.08.2021 г. се установява, че на същата дата в гр. Варна, при движение по бул. „Република“, е осъществено ПТП с Участник 1: лек автомобил марка „А.“, рег. № * **** **, собственост на Д. Д., с водач собственикът, и Участник 2: лек автомобил „А.“, модел „...“, рег. № **** **, собственост на С. С., с водач собственикът, като Участник 1 е ударил задната част на Участник № 2 при движение в една посока и в същата лента.

С Опис-заключение от дата 05.08.2021 г., извършен от вещо лице В.. М. за „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД, са установени щети по следните части на лек автомобил марка „А.“, модел „...“, рег. № В **** **: заден капак (5-а врата), задна броня, капак за теглич в задна броня.

В Претенция за изплащане на щети и обезщетения от С. С. до „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД от дата 05.08.2021 г., приета от вещото лице В.. М., са посочени видими щети по следните части на лек автомобил „А.“, модел „...“, рег. № **** **: задна броня, заден десен стоп, заден капак теглич, пета врата.

От заключението на вещото лице А. В. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза се установява, че на 05.08.2021 г. Участник II с лек автомобил „А. ...“ с рег. № **** **, управляван от С. С., се е движил по бул. „Република“, като на кръстовището с бул. „Сливница“ е спрял на червен сигнал на светофарната уредба и докато изчаквал, е бил ударен от Участник I с лек автомобил „А.“ с рег. № * **** **, управляван от Д. Д.. При съпоставяне на уврежданията по лек автомобил „А. ...“ с рег. № **** **, описани от застрахователя и видими на предоставения снимков материал, и схемата в Двустранен констативен протокол за ПТП, експертизата счита, че реалният и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие е следният: пряк контакт между две превозни средства, движещи се в една и съща посока, като предното превозно средство е спряло на червен светофар и е застигнато и ударено от движещото се зад него второ превозно средство. Прави заключение, че е налице причинно-следствена връзка между процесното ПТП и настъпилите увреждания по лек автомобил „А. ...“ с рег. № **** **.

Вещото лице определя общата стойност на щетите по лек автомобил „А. ...“ с рег. № **** ** по средни пазарни цени към датата на ПТП, при проучване на цената на труда, предлагана в сервиси, притежаващи европейски сертификат за качество ISO 9001:2008, и в сервиси, които не притежават такъв, на сумата от 1426,52 лв. Определя общата стойност на ремонта по средни пазарни цени, като се изключат официалните сервиси, на 1090,95 лв. Изчислява общата стойност на ремонта по Методиката на Наредба № 24/08.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и т. 2 от КЗ на 600,31 лв. Сочи, че съгласно свидетелство за регистрация № 009211730, първата регистрация на лек автомобил „А. ...“ с

рег. № **** ** е от дата 15.07.2008 г., като към датата на процесното ПТП същият е бил на възраст 13 години и 20 дни и не е бил в гаранционен срок. Прави заключение, че е възможно увредените части да се подменят с резервни части от алтернативни доставчици, като в съдебно заседание уточнява, че всяка различна неоригинална резервна част е с по-ниско качество от оригиналната такава и в зависимост от типа на частта, е възможно да има различни проблеми в качеството. Изтъква, че в конкретния случай капак за теглич се предлага само като оригинална резервна част, независимо дали от официален представител или от алтернативен доставчик; за стоп десен в задна броня има резервна част от алтернативен производител.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован, спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди: виновно противоправно поведение на делинквента, вреди и причинно-следствена връзка между противоправното поведение и вредите. Вината на делинквента се презумира до доказване на противното от насрещната страна (ответника) съгласно установената в нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД оборима законова презумпция.

В конкретния случай безспорни между страните и ненуждаещи се от доказателство са следните обстоятелства: че между собственика на лек автомобил марка „А.“ с рег. № * **** ** и ответното дружество е сключена застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към 05.08.2021 г.; че на 11.08.2021 г. ответното дружество е заплатило в полза на ищеца сумата в размер на 365,54 лева като застрахователно обезщетение за претърпените имуществени вреди по лек автомобил „А.“, модел „...“, рег. № **** **.

Установява се, че на 05.08.2021 г. в гр. Варна е осъществено ПТП с участници лек автомобил марка „А.“, рег. № * **** **, собственост на Д. Д., с водач собственикът, и лек автомобил „А.“, модел „...“, рег. № **** **, собственост на С. С., с водач собственикът, като на кръстовището с бул. „Сливница“ вторият автомобил, при спиране на червен сигнал на светофарната уредба и изчакване, е бил застигнат и ударен от първия автомобил в задната част.

С изплащането на обезщетението в размер на 365,54 лева ответното дружество е признало причинно-следствената връзка между посоченото ПТП и нанесените щети по лек автомобил „А.“, модел „...“, рег. № **** **, както и виновното противоправно поведение на водача на застрахованото МПС за тяхното причиняване; същите, установени със заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, не са оспорени по вид от ответника. Спорът между страните се концентрира единствено около размера на дължимото обезщетение.

При съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да съобрази нормата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие, застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието.

Съгласно чл. 429, ал.1, т. 1 от КЗ, с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Чл. 400 КЗ урежда, че за действителна застрахователна стойност (при пълна увреда) се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество - ал. 1, а за възстановителна застрахователна стойност (при частична увреда) се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка - ал. 2. Анализът на горните норми налага извод, че обезщетението се дължи по пазарната стойност на увреденото имущество. Когато по делото не са налични данни за заплатена такава, меродавна е средната пазарна стойност.

Настоящият съдебен състав намира, че тази стойност не следва да се изчислява нито само въз основа на цената, предлагана от сервизи, притежаващи европейски сертификат за качество ISO 9001:2008, тъй като това би ощетило застрахователя, нито само с оглед на цената в несертифицирани сервизи, тъй като последното, от своя страна, би довело до ощетяване на увреденото лице, предвид правото му, в качеството на потребител, на достъп до качествени стоки и услуги. При автомобили с изтекъл гаранционен срок, какъвто е конкретният случай, същото важи и по отношение на доставката на оригинални резервни части или такива от алтернативни производители.

Наведеното от ответника възражение, че доколкото не са представени фактури, удостоверяващи реално извършен ремонт, цената на същия следва да бъде определена съгласно Методиката на Наредба № 24/08.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и т. 2 от КЗ, съдът намира за неоснователно. Методиката към Наредба № 49/16.10.2014 г. не дерогира приложението на разпоредбите на Кодекса за застраховането и не ограничава отговорността на застрахователя; същата ограничава стойността на застрахователното обезщетение само досежно неговия минимален размер (Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК).

По изложените съображения съдът кредитира установената със заключението на вещото лице средна стойност на ремонта в размер на 1426,52 лв. - при проучване на цената на труда, предлагана в сервизи, притежаващи европейски сертификат за качество ISO 9001:2008, и в сервизи, които не притежават такъв, при средна цена на резервните части. От така установената средна стойност следва да се приспадне вече изплатеното от застрахователя обезщетение в размер на 365,54 лева, или дължимото обезщетение е в размер на 1 060,98 лева. Предявеният иск се явява основателен.

По отношение на съдебно-деловодните разноски:

При този изход на спора, разноски се следват на ищеца. Същият със списък по чл. 80

ГПК претендира такива в размер на 680 лева, включващи 50 лева - държавна такса, 150 лева - внесен депозит за САТЕ, и 480 лева - платено в брой адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС, съгласно Договор за правна защита и съдействие. Съдът намира за неоснователно направеното възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК от насрещната страна, доколкото, предвид датата на сключване на горния договор – 11.11.2011 г., възнаграждението е съобразено с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (изм. и доп. ДВ, бр. 88 от 4.11.2022 г.) С оглед на изложеното, исканите разноски следва да бъдат присъдени.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на осн. чл. 432, ал. 1 от КЗ, „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. .... № ..., да заплати на С. Г. С., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж. к. ...., бл. ...., вх. ...., ет. ...., ап. ...., сумата от 1060,98 лева (Хиляда и шестдесет лева и 98 ст.), представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на заден капак, задна броня, капак за теглич и стоп в задна броня на собствения на ищеца лек автомобил марка „А.“, модел „...“, рег. № **** *, причинени в резултат на реализирано на 05.08.2021 г. ПТП по вина на водача на лек автомобил марка „А.“, модел „...“, рег. № * **** *, застрахован по договор „Гражданска отговорност“ при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба - 09.05.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. .... № ..., да заплати на С. Г. С., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж. к. ...., бл. ...., вх. ...., ет. ...., ап. ...., сумата от 680,00 лева (Шестстотин и осемдесет лева), представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноски, включващи държавна такса, внесен депозит за допуснатата съдебно-автотехническа експертиза и платено в брой адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____